

Disputatio juridica inauguralis de usufructu

<https://hdl.handle.net/1874/342127>

DISPUTATIO JURIDICA
INAUGURALIS,
DE

25.

USUFRUCTU,

Q U A M,
FAVENTE DEO TER. OPT. MAX.

Ex Auctoritate Magnifici Rectoris,

D. M. JOANNIS LUYTS,

Philosophiæ Doctoris, ejusdemque Facultatis in Inclytâ Academiâ
Ultrajectinâ Professoris Ordinarii,

N E C N O N

*Amplissimi Senatus Academici consensu, Nobilissimæque
Facultatis JURIDICÆ Decreto,*

PRO GRADU DOCTORATUS,

Summisque in UTROQUE JURE honoribus & Privi-
legiis ritè, ac legitimè consequendis,

Eruditorum Examini subicit

GULIELMUS AB AERSSSEN, DE WERNHOUT, Clivensis.

A. D. 30. Junii, hora locoque solitis.

TRAJECTI ad RHENUM,

Ex Officina FRANCISCI HALMA, Academiae
Typographi, clō lōc LXXXVIII.

*Nobilissimo, Amplissimo, & ma-
ximè Venerando VIRO,*

D. CORNELIO

AB AERSSEN DE WERN-
HOUT, Libero Domino in
Wernhout, Domino de Boe-
culo &c. Supremo Satrapæ
Comitatum Daelhemi & Ro-
dæ-ducis, &c. &c. &c. Parenti
ac Moecenati suo unico, filiali
obsequio in æternum prose-
quendo,

*Hasce Theses inaugurales, devotissimo
animo,*

Dicat ac dedicat,

WILHELMUS AB AERSSEN DE WERNHOUT,

Auct. & Resp.

DISPUTATIO JURIDICA

INAUGURALIS,

DE

USUFRUCTU.

THESIS I.

Quum emolumenta rerum, dominiis ju-
re separatis, vel ad heredes transeunt,
ut, emphyteusis, feudum, quæ so-
lâ re immobili constant; vel personæ
adhærent, & cum eâ extinguuntur, ut,
Ususfructus, Usus & Habitatio, quæ
inter ususfructus ac usus quandoque in
re mobili sunt; Elegimus, pro no-
stro exercitio, *Ususfructum*, utpote ad
quem omnia rei commoda perveniunt; Definitur non malè;
*Jus alienâ re utendi fruendi, salvâ ejus substantiâ; princ. Inst.
de Usufr. l. 1. ff. eod. tit.*

A 1

II. Jus

I I.

Fus, inquam, seu potestas, & quidem in *rem*, non ut eam pro libitu tractet fructuarius, alienando, oppignerando; quum hoc sit proprietarii; sed ut *utatur*, *fruatur*. *Utendi* facultas in eo sita est, ut ad quotidianam necessitatem, prout naturam aut patris familias instituto ad eam comparata est, rem liberè exerceat, ædes inhabitando, fundum colendo, vestes induendo, cæteras res, secundum suam conditionem, tractando. *Fruendi* verò jus facit, ut omnia rei commoda perceptor acquirat, tam quæ ex ejus corpore, quam rei occasione proveniunt; Fructus nempe non solum naturales, sive spontè, sive operâ Fructuarii natos; sed etiam legitimos vel civiles, qui per causam rei oriuntur, ut veteras, mercedes ædium, fundorum, & similes; v. g. si legatus omnium bonorum Usufructus sit, in quibus, præter alia, jus patronatus, dominium directum, jurisdictio, redditus vitalitii se produunt, omnem harum rerum obventionem, quam defunctus inde habuit vel habere potuerit, suo lucro, tanquam fructus, cedere fructuarius non dubitabit. *Menoch. lib. 1. conf. 66. Molina. ad consuet. Paris. §. 1. gloss. 1. Clar. §. emphyteusis, quest. 23. Coren observ. rer. à supremo senatu judic. 7.*

I I I.

Longè aliter se res habet in colono, & proventuum annuorum legatario; qui, licet re alienam uti frui non minus quam fructuarius videantur, & quidem jure summo: Tamen a fructuario in hoc differunt, quod jus tantum ad rem & in personam habeant, locatore, herede, ex contractu vel quasi sibi obligato, ut præstet uti frui licere; nullum tamen jus sibi afferunt proprium, nullum ex justâ causâ, quæ dominium transferre potest, traditum, nul-
lam

I N A U G U R A L I S

lam vindicationem, nullam confessoriam in rem actionem, uti quidem fructuarius. Quod egregiè *Vinnius in Comment. ad h. tit. instit.*

I V.

Re alienâ, dicimus, ut appareat, nos Usumfructum à proprietate separatum; formalem nempe, prout barbarè nuncupatur, denotare. Quamvis autem fructuarius, intuitu ejus juris, quod in rei emolumenta omnia habet, verè dominus sit, ac dici possit; ei de damno infecto caveatur; *l. 13. §. superficiesarium 8. de damn. infect.* ad eum interdictum unde vi pertineat, *l. 3. §. 13. ff. de vi & vi arm.* Semper nihilominus in re alienâ jus suum totum exercet. Aliud longè in marito, dotis respectu, qui ejus, constante matrimonio, verus est dominus; Ut & in herede fiducia, ac emphyteutâ, ut accuratè satis idem *Vinnius d. loco.*

V.

Salvâ substantiâ; Quâ clausulâ fructuarius vetatur re malè uti, vel in alium finem, quam comparata est, *l. 15. & 19. ff. de Usufr.* Proprietatis causam deteriore facere, *l. 13. §. 4. b. r.* Servitutem imponere, *l. 15. §. 7. ff. eod.* Quod si metallifodinæ, lapidicina, terræ bituminosæ, è quibus cespites nostri utiles fodiuntur, in fructu sint, ita ut ex iis nullum commodum, nisi per substantiæ, quæ non renascitur, delibationem, percipi possit? Idem hoc casu erit judicandum, ac de fungibilibus, in quibus non verus, sed quasi Ususfructus est; Quamobrem sicuti in his cautio de tantundem restituendo, ita in illis precium in sortem redactum, & proprietario, ubi Ususfructus extinctus est, relictum, vicem substantiæ salvæ poterit explere. *Vide Cujac. lib. 15. observ. 21. Mornac. ad l. 7. ff. h. t. Berlich. practi-*

DISPUTATIO JURIDICA

cab. quest. par. 3. conclus. 35. n. 21, 22, 23. Johani à Sando lib. 5. tit. 3. defn. 2.

V I.

Ut autem dominus de proprietate suâ sit securus, ubi velit, cautionem exigit, accepto locuplete fidejussore, quem si fructuarius nequeat habere, in judicis arbitrio erit, ex circumstantiis proprietario consulere, vel juratoriâ cautione à fructuario præstitâ, vel re apud virum honestum, imò si utile sit, apud ipsum proprietarium depositâ. Quæ cautio, ut ab herede possit remitti, saltem, dum fructuarius re rectè utitur, uti jure nostro planum est; à testatore tamen remitti nequit, ne, amoto cautionis metu, pro libidine & impunè fructuarius in re sibi concreditâ, magno proprietari malo, grassetur. *l. 1. & l. 2. C. b. t. Clar. §. restam. quest. 64. Gail. 2. obs. 145.* Quid si remissa sit, pro non scriptâ habenda est, *l. 6. ut in poss. legat.* Hinc optimè in quotidianâ praxi invaluit, ut inventarii confectio, necessarium cautionis antecedens, similiter remitti nequeat. *Grot. Introd. lib. 2. cap. 39. Christin. ad leg. Mechlin. tit. 9. art. 13. n. 3. 4. Neostad. Cur. holl. decis. 20, & supr. Cur. decis. 33. & 91.*

V I I.

Quocirca fructuarius rectè rem colet, ac instar boni patrisfamilias. *§. 38. Instit. de Rer. divis. l. 44. & l. 65. ff. de Usufruct.* Si quid vitii res contraxerit, vel à solitâ integritate recesserit, sarciat, & quidem sumptibus suis, *l. 7. §. 2. 3. ff. b. t.* Ubi novum opus struendum, vel illud quod raro accidit, emerferit, aut quid faciendum sit, ad quod impensæ graves desiderantur,

rentur, ex ad proprietarium pertinebunt, & ab eo, si depensæ sint, repeti poterunt, *d. l. 7. & l. 27. §. 3. ff. eod. junct. l. 20. ff. de damno infecto. Grot. introd. lib. 2. cap. 39. n. 8.* Tamen vectigalia, tributa, decimas, ac onera, quæ ex ipsâ re præstari debent, agnoscet, *l. 7. §. 2. h. t. l. 28. de usu & Usufr. legat.* Nisi, vel in ipsâ Usufructus constitutione aliter placuerit, *l. 52. ff. h. t.* vel ad rei perpetuam causam spectent, *l. 27. §. 3. eod.* quæ, finito Usufructu, ante rei restitutionem, deducenda sunt, *d. ll.* Ut recte cautum de vigesima hereditatis, heredibus extraneis, & collateralibus impositâ, ab Hollandiæ Statu, in *Ordin. quadrag. & viges. art. 6.*

V I I I.

Constituitur *Usufructus* ut plurimum pactioibus, & ultima voluntate, *tot. h. t.* Præscriptione tertiæ partis seculi, ut modo maximè generali; Olim quoque speciali lege, v. g. patri, in bonis filii adventitiis, *pr. Inst. per quas person. nob. acquir.* Finitur morte fructuarii, ac, si civitati vel municipio relictus, centum annis, qui finis hominis maximè longævi, *l. 56. ff. h. t. & l. 8. de usufr. leg.* Ipsius rei interitu, quo pristina facies mutata, & aliud nomen obtigerit. Cessione, aut consolidatione, quâ fructus vel proprietario cessus, vel proprietas fructuario tradita. Nisi lex impediat, occurrens hominum malitiæ, ut in patre, tutore & Usufructuario quarundam ædium, quæ ad liberos suos harum proprietarios pertinerent, suo Usufructus jure cedente, easque ædes creditoribus suis tanquam sibi proprias obærante, quæ liberis pleno jure restitutæ, & cum ipsâ proprietate, invito patre, meritò ab Hollandiæ Curiis, consolidatæ sunt. Quomodò porrò, per longum tempus negligentia, jus hoc fruendi possit amitti, & si quæ quæstiones aliæ sint, nos pro præfanti non morabuntur.

F I N I S.

ANNALES

... de ...

VII

... de ...

VIII

... de ...